

Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society

Vol 2, No 1 (1951)

Analyses

Ελληνική Κτηνιατρική Εταιρεία

doi: [10.12681/jhvms.17192](https://doi.org/10.12681/jhvms.17192)

Copyright © 2018, Ελληνική Κτηνιατρική Εταιρεία

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/).

To cite this article:

Εταιρεία Ε. Κ. (1951). Analyses. *Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society*, 2(1), 28–30.
<https://doi.org/10.12681/jhvms.17192>

Εἶτα δίδεται ὁ λόγος εἰς τὸν κ. Ἐμ. Ματθαΐακην, ὅστις προβαίνει εἰς ἀνακοίνωσιν πρωτοτύπου ἐργασίας του ἐπὶ τῆς Μολυσματικῆς παραπληγίας τῶν ἵπποειδῶν, καὶ ἀποφασίζεται ὅπως αὕτη καταχωρηθῆ εἰς τὸ Δελτίον τῆς Ἑταιρείας.

Εἶτα λύεται ἡ Συνεδρίασις.

ΑΝΑΛΥΣΕΙΣ

ΛΟΙΜΩΔΗ ΕΝ ΓΕΝΕΙ ΝΟΣΗΜΑΤΑ

J. E. Prier. Πειραματικὴ ἀνοσοποίησης ὀρνίθων, διὰ συνδεδυσμένου ἐμβολίου ψευδοπανώλους καὶ διφθερίτιδος (Experimental Immunization of Chickens with combined whole embryo Newcastle and Fowl Pox Vaccines) (Veterinary Medicine, Μάρτιος 1951, σελὶς 103).

Μετὰ τὰς ἐργασίας τοῦ Bryan ὅστις περιέγραψε τὸν τρόπον κατασκευῆς ἐμβολίου κατὰ τῆς διφθερίτιδος τῶν ὀρνίθων περιέχοντος ὀλόκληρον τὸ ἔμβρυον ὀρνίθος ἐνοφθαλμισθὲν διὰ τοῦ εἰδικοῦ ἰοῦ καὶ ἀναμιχθὲν μὲ διάλυσιν γλυκερίνης 50% καὶ τὰς ἐργασίας τῶν Prier καὶ Alberts οἱ ὅποιοι παρεσκεύασαν καθ' ὅμοιον τρόπον ἐμβόλιον κατὰ τῆς ψευδοπανώλους τῶν ὀρνίθων, ὁ συγγραφεὺς ἀναφέρει τὰ ἀποτελέσματα πειραματικῶν ἐργασιῶν του ἐπὶ μικτοῦ ἐμβολίου κατὰ ἀμφοτέρων τῶν νόσων τούτων.

Πρὸς τοῦτο ἐχρησιμοποίησε γόνιμα ὠὰ νησῶν ἡλικίας 10 ἡμερῶν ἅτινα ἐνωφθάλμισε κεχωρισμένως διὰ τῶν σχετικῶν ἰῶν, καὶ τὰ ὅποια ἐτοποθετήθησαν εἰς τὸν ἐπωαστικὸν κλίβανον.

Μετὰ τὸν ἀναγκαιοῦντα χρόνον ἐπώσεως, τὰ ἔμβρυα ἐλειοτριβήθησαν κεχωρισμένως καὶ δέκα κυβικά ὑφεκατοστόμετρα (ἕξ ἐκάστης ομάδος) προσετέθησαν εἰς ὀγδοήκοντα κυβ. ὑφεκ. ἐκ τῶν ἐνοφθαλμισμένων διὰ τοῦ ἰοῦ τῆς ψευδοπανώλους, ὁμοῦ μὲ 10 κυβ. ὑφεκ. λειοτριβήματος ἐμβρύων διφθερίτιδος, προσετέθησαν εἰς ὀγδοήκοντα κυβ. ὑφεκ. σταθεροποιημένου διαλύματος γλυκερίνης 50% — ἔχοντος PH 7,6 —, καὶ ἐτέθησαν εἰς ψυγεῖον ἐν θερμοκρασίᾳ 17 βαθμῶν ἑκατοσταβάθμου.

Τὸ ἐμβόλιον ἐχρησιμοποιήθη ἐπὶ πτηνῶν ἡλικίας ἑνὸς μέχρι τριῶν μηνῶν διὰ τῆς μεθόδου τῆς περόνης, τὰ δὲ ἀποτελέσματα ὑπῆρξαν λίαν ἱκανοποιητικά.

Ἡ διὰ τοῦ ἐμβολίου χορηγηθεῖσα ἀνοσία ἀνῆλθε εἰς 100% διὰ τὴν ψευδοπανώλην καὶ 80-90% διὰ τὴν διφθερίτιδα.

K. B. T.

J. P. Thiery : La lutte contre la fièvre aphteuse (Ὁ ἀγὼν κατὰ τοῦ ἀφθώδους πυρετοῦ). Rev. Path. Comp. 1949, σ. 377.

Τὸ χρησιμοποιοῦμενον σήμερον φορμολοῦχον ἐμβόλιον, κατὰ τὴν τεχνικὴν τῶν Waldmann, Kobe, Vallée, Schmidt, προερχόμενον ἐκ τῆς κατεργασίας ἀφθῶν, προσροφήσεως διὰ ὑδροξειδίου τοῦ ἀλουμινίου κλπ. δὲν εἶναι τέλειον. Διότι ἀπαιτεῖται : α) νὰ διατηρῆται εἰς θερμοκρασίαν 2° ἕως 7° ὁπότε παρεμποδίζεται ἡ ἰοκτόνος δράσις τῆς φορμόλης. β) νὰ χορηγῆται εἰς μεγάλας δόσεις τῶν 30 κ.ἑ. καὶ γ) νὰ ἐνίεται ἀποκλειστικῶς εἰς τὸν συνεκτικὸν τοῦ στήθους.

Εἰς τὰ διάφορα ἰστιτοῦτα παρασκευῆς ἐμβολίου κατὰ τῆς νόσου ταύτης καταβάλλονται προσπάθειαι βελτιώσεως τούτου : ἐλάττωσις τῆς ζωτικότητος τοῦ ἰοῦ διὰ ὑπεριωδῶν ἀκτίνων καὶ καλλιέργεια τοῦ ἰοῦ εἰς ἔμβρυα ὀρνιθίων. Ἐκ τῶν μέχρι σήμερον ἐπιτευχθέντων ἀποτελεσμάτων γεννῶνται βάσιμοι ἐλπίδες ὅτι, ὅπως λέγει ὁ συγγραφεύς, ὁ ἀφθώδης πυρετός, χθесινή μᾶστιξ, νόσος σοβαρὰ καὶ σήμερον ἀκόμη, θὰ καταπολεμηθῇ ὀριστικῶς.

E. M.

A. Brion : La Leucopénie infectieuse du chat (Ἡ μολυσματικὴ λευκοπενία τῆς γαλῆς). Rev. Path. Comp. 1949, σελ. 372.

Ὁ τύφος τῆς γαλῆς διεχωρίσθη σήμερον εἰς τρεῖς νοσολογικὰς ὀντότητας : εἰς τὴν νόσον τῶν νεαρῶν γαλῶν, ἀνάλογον πρὸς τὴν νόσον τῶν νεαρῶν κυνῶν, εἰς τὴν μολυσματικὴν γαστροεντερίτιδα καὶ τὴν μολυσματικὴν λευκοπενίαν. Ἡ τελευταία διεκρίθη ἀπὸ τὴν γνωστὴν μολυσματικὴν γαστροεντερίτιδα κατὰ τὴν τελευταίαν πενταετίαν. Ὀφείλεται καὶ αὕτη εἰς διηθητὸν ἰόν, μεταδίδεται φυσικῶς καὶ πειραματικῶς μόνον εἰς γαλῆν, καὶ προσβάλλει ἄτομα ἡλικίας ἄνω τῶν δύο μηνῶν. Μέχρι τῆς ἡλικίας ταύτης ὑφίσταται παθητικὴ μητρικὴ ἀνοσία. Θνησιμότης 90%. Ἡ πενικιλίνη ἐπιτρέπει ἰάσεις τινάς, ἐνεργοῦσα, ὄχι ἐναντίον τοῦ ἰοῦ, ἀλλὰ προλαμβάνουσα τὰς ἐπιμολύνσεις. Ἡ διάγνωσις ἀπὸ τῆς μολυσματικῆς γαστροεντερίτιδος βασίζεται εἰς τὴν μεγάλην ἐλάττωσιν, σχεδὸν ἐξαφάνισιν, τῶν λευκῶν αἰμοσφαιρίων, μόνον τὰ ἠωσινόφιλα παραμένουσι. Κλινικῶς σημειοῦται τυφοειδὴς κατάστασις μετὰ ἐμέτων, ἐλαφροῦς διαρροίας καὶ ὑπερθερμίας (40°), ἣτις παρουσιάζει ἀπότομον κάμψιν πρὸς τὴν ὑποθερμίαν. Ὑπαρξίς πυρηνοεγκλείστων δξυφίλων σωματίων παρατηρεῖται εἰς τὰ κύτταρα τῶν ἀδένων τοῦ ἐντέρου, τοῦ σπληνός, τῶν λεμφαδένων καὶ τῆς φλοιώδους οὐσίας τῶν ἐπινεφριδίων. Ἡ ἐπιβίωσις συνοδεύεται ὑπὸ ἰσχυροῦς ἀνοσίας. Ἐνεργητικὴ ἀνοσοποίησης ἐπιτυγχάνεται διὰ φορμολοῦχου ἰοῦ εἰς ἐγχύσεις.

E. M.

R. Beach. **Ἡ αιματοσυγκόλλησις κατὰ Hirst ὡς μέσον διαγνώσεως τῆς ψευδοπανώλους τῶν ὀρνίθων** (The Hemyglutination inhibition test in the Diagnosis of Avian Pneumoencephalitis - Newcastle Disease) (Jour. Am. Vet. Associations No 851, Φεβρουαρίου 1948).

Ὁ ἐρευνητὴς στηριζόμενος ἀφ' ἑνὸς εἰς ἐργασίαν τοῦ Hirst καθ' ἣν ὁ ἰός τῆς γρίπης προκαλεῖ συγκόλλησιν τῶν ἐρυθρῶν αἰμοσφαιρίων τῶν ὀρνίθων καὶ ὅτι τὸ φαινόμενον τοῦτο ἐξουδετεροῦται ὑπὸ τοῦ ἀντιστοίχου ὄρρου καὶ ἀφ' ἑτέρου εἰς ἐργασίας τῶν Burnet καὶ Luch καθ' ἃς ὁ ἰός τῆς ψευδοπανώλους Εὐρωπαϊκῆς καὶ Αὐστραλιανῆς προελεύσεως συμπεριφέρεται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, ἐφήρμοσεν ἐπιτυχῶς μετὰ ὠρισμένης δοκιμᾶς τὴν μέθοδον ταύτην εἰς τὴν διάγνωσιν τῆς ψευδοπανώλους τῶν ὀρνίθων Ἀμερικανικῆς προελεύσεως.

Ὁ ἐρευνητὴς θέτει εἰς ἐπαφὴν ἐντὸς δοκιμαστικῶν σωλήνων ἀλλαντοειδῆς ὑγρὸν ἐμβρίου ὄρνιθος ἔνθα ἐκαλλιεργήθη ὁ ἰός, μετὰ ἐρυθρῶν αἰμοσφαιρίων ὑγιοῦς ὄρνιθος, καὶ μετὰ ὄρρου νοσοῦντος πτηνοῦ, ἅπαντα εἰς ὠρισμένης ἀναλογίας καὶ ἐξετάζει τὸ ἀποτέλεσμα μετὰ 30' τῆς ὥρας. Ἐὰν ὑπάρχῃ γενικὴ συγκόλλησις ἢ ἀντίδρασις εἶναι ἀρνητικὴ, ἐὰν ἡ συγκόλλησις παρεμποδίζεται ἢ ἀντίδρασις εἶναι θετικὴ.

Ἡ μέθοδος ἐφηρμόσθη ἐπὶ τριετίαν εἰς εὐρείαν κλίμακα μὲ λίαν ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα, καὶ ἀποτελεῖ παράγοντα ταχείας διαγνώσεως τῆς νόσου ὑποβοηθοῦσα εἰς τὴν ταχείαν λήψιν μέτρων καταπολεμήσεως.
A. Σ.

ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ

Πειραματικαὶ ἐργασίαι Γερμανῶν πρὸς θεραπείαν τῶν νευρικῶν μορφῶν τῆς Νόσου τῶν Νεαρῶν σκύλων (Μόρβας) (Some Germans Experiences in the treatment of the Nervons forms of Canine Distemper). (Professor K, Ullrich The Veterinary Record No 16 April 22 1950).

Διὰ τὴν θεραπείαν τῆς Μηνιγγοεγκεφαλίτιδος ἢ χορήγησις ἑνὸς βαρβιτονοικοῦ (Luminalettes) ἐν συνδυασμῷ μετὰ Κροταλοτοξίνης (Epileptasid), κρίνεται ἀνωτέρα πάσης ἄλλης θεραπευτικῆς μεθόδου, καὶ οὕτω ἡ πρόγνωσις καθίσταται ἀγαθωτέρα εἰς τὴν μορφήν ταύτην τῆς νόσου. Διὰ τὴν θεραπείαν τῆς δευτεροπαθοῦς μυελίτιδος ἐν εἰδικὸν Γερμανικὸν σκεῦασμα τὸ Myelit μὲ βάσιν τὴν στρυχνίνην ἀπεδείχθη ὅτι εἶναι ἀνώτερον παντὸς ἄλλου συνιστωμένου ὑπὸ τῆς Βιβλιογραφίας.

Ἡ πυρετοθεραπεία ἐγκατελείφθη ὡς δυναμένη νὰ προκαλέσῃ δόξειαν ἐξασθένησιν.